

[Moltesen.]

Sagen ved at tage Hensyn til os selv, saadan som alle andre fornuftige Stater gør det, og ikke ofre vore Interesser for en vis Godmodighed, som ikke honoreres nogen som helst Steder.

Holger Andersen: Den højtærede Udenrigsminister begyndte sin Redegørelse med at fremhæve, at den Konvention angaaende Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel, som her er forelagt som Forslag til Rigsdagsbeslutning, havde haft en lang og trang Vej, og derefter vendte den højtærede Udenrigsminister sig til at gennemgaa nogle af Bestemmelserne i Folkeforbundspagten, særlig med Henblik paa Art. 8. I den Forbindelse talte den højtærede Udenrigsminister om, at allerede den Form, som den paagældende Bestemmelse i Folkeforbundspagtens Artikel 8 havde faaet, var præget af et Forlig mellem Wilsons Idealer og kraftige realpolitiske Interesser, der gjorde sig gældende i de andre Lande. Heri har den højtærede Udenrigsminister fuldkommen Ret, og for saa vidt kunde han godt have valgt denne Udtalelse som Motto for den foreliggende Konventions Skæbne.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Moltesen, havde fuldkommen Ret, naar han indledede sine Bemærkninger med at sige, at om en Konvention som denne kunde der siges mange smukke og stærke Almindeligheder, og at den Tendens, som Konventionen er Udtryk for, Ønsket om at etablere en Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel, er en Tendens, som man sikkert fra alle Sider i og for sig særdeles vel kan give sin Tilslutning, men saa maa det ogsaa være en virkelig international Iværksættelse. Her forekom det mig, at det ærede Medlem Hr. Moltesen navnlig i de Slutningsbetragtninger, han kom ind paa, havde saa aldeles afgørende Ret.

Man overdriber Betydningen af denne Konvention — paa hvis Forhistorie jeg i denne Forbindelse ikke skal komme ind, jeg kan her henholde mig til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget —, hvis man vil opfatte den som et Forbud mod den private Vaabenhandel. Herom er der selv sagt ikke paa nogen Maade Tale.

Jeg skal holde mig til de Hovedpunkter, som den højtærede Udenrigsminister selv inddelte Konventionen i, idet jeg her mener at kunne se bort fra det tredie af Hovedpunkterne, som ganske vist omfatter en

meget stor Del af Konventionen, nemlig de særlige Zoner, hovedsagelig altsaa Mandatzoner. Det er rigtigt, at dette Punkt for en hel Række af de deltagende Magter var absolut det vigtigste, var det Hovedpunkt, til hvilket alle Interesserne knyttede sig, men for os er formentlig dette Punkt af underordnet Betydning, og jeg skal nøjes med at holde mig til de to andre Hovedpunkter, Bestemmelserne i Art. 2 og i Art. 6.

Det første Hovedpunkt, Art. 2, gaar ud paa, at der ikke fremtidig maa ske nogen Udførsel uden den paagældende Regerings Samtykke, og at som Regel Udførsel af Vaaben i Kategori I kun maa ske til fremmede Stater som saadanne — i særlige Tilfælde kan der dog gøres visse Undtagelser, der er nærmere defineret i Art. 3.

Jeg vil rejse det Spørgsmaal: Hvilken Forandring hidfører Konventionens Ratifikation paa dette det første af de omtalte Hovedpunkter? Den højtærede Udenrigsminister sagde, at i saa Henseende skete der ikke nogen nævneværdig Forandring. Det er fuldkommen rigtigt, thi den Ordning, der allerede bestaar her i Landet, fyldestgør i enhver Henseende de Krav, der efter denne Konvention kan stilles med Hensyn til dette første Hovedpunkt. Det er rigtigt, at den Kontrol, der for Tiden øves gennem Justitsministeriet og, saa vidt mig bekendt, tillige gennem Udenrigsministeriet, hviler paa en Bestemmelse fra den midlertidige Krigslovgivning, og for saa vidt det her drejer sig om at erstatte den midlertidige Krigslovgivning med en permanent Lovgivning, kan der ikke fremføres nogen berettiget Indvending herimod.

Rent en passant maa det maaske være mig tilladt at indskyde en Bemærkning om dette Punkt, hvortil der sigtes i Slutningen af de Motiver, der ledsager Lovforslaget. Det hedder i Slutningen af Bemærkningerne, paa Side 79:

„Imidlertid har Justitsministeriet ment at burde tilvejebringe en Afløsning af den i ovennævnte Lovbestemmelser indeholdte rent midlertidige Hjemmel til Udstedelse af Udførselsforbud og har i den Anledning for Rigsdagen, samtidig hermed, fremsat et Forslag til Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., hvis §§ 7 og 8 fyldestgør de af omstaaende Konvention flydende Krav til dansk Lovgivning“.

Nærværende Forslag til Rigsdagsbeslutning blev anmeldt i Folketinget den 13. November, og man spejdede aldeles forges efter det Lovforslag, som samtidig